

Pavel Haas Quartet

**smetanova
litomyšl**

program

Sobota 27. června 2026

15.00 hodin

Zámecká jízdárna

Pavel Haas

Quartet

Antonín Dvořák (1841–1904)

Smyčcový kvartet As dur, op. 105

38'

I. Adagio ma non troppo. Allegro appassionato

II. Molto vivace

III. Lento e molto cantabile

IV. Allegro non tanto

přestávka

Smyčcový sextet A dur, op. 48

35'

I. Allegro moderato

II. Dumka. Poco allegretto

III. Furiant. Presto

IV. Finale (Tema con variazioni).

Allegretto grazioso, quasi andantino

Pavel Haas Quartet

Veronika Jarůšková – 1. housle

Marek Zwiebel – 2. housle

Šimon Truszka – viola

Peter Jarůšek – violoncello

Pavel Nikl – viola, jh.

Ivan Vokáč – violoncello, jh.

Předpokládaný konec v 16.40

Živě si vzpomínám, jak náročné bylo již před lety sladit festivalové termíny s kalendářem vynikajícího reprezentanta českého interpretačního umění – souborem Pavel Haas Quartet. Podařilo se nám to společnou vůlí až v roce 2018 a od té doby pak znovu i v letech 2020, 2021 a 2024. A od loňského roku se „Haasovci“ stali k velké radosti jejich příznivců a pořadatelů dokonce rezidenčním tělesem Smetanovy Litomyšle! Dnes tak již víme, že kvartet přivítáme i na příštím ročníku a podobně jako dnes bude na programu jeho koncertu jediný (jubilující) autor...

Vyslechli jsme od Haasovců během uplynulých setkání mnoho krásné hudby; samozřejmě oba kvartety Smetanovy, také Janáčka, Suka, Schuberta, ovšem stálou ikonou se stal autor z nejmilovanějších – **Antonín Dvořák**. Ať již to byly jeho *11. kvartet C dur*, *12. kvartet F dur „Americký“* či dnes uváděný *14. kvartet As dur*. K němu se vracíme po osmi letech a pro pamětníky bude jistě zajímavé sledovat, zda, resp. jakým interpretačním vývojem toto nádherné dílo u Haasovců doznělo.

A nebudeme sami, kdo se z jeho radostných tónů bude těšit: vždyť kvartet v této koncertní sezóně a v podání Haasovců poznali již posluchači v Mnichově, Mannheimu, Paříži, Stockholmu, Amsterdamu, ale také v New Yorku, Portlandu, Salemu, Berlíně, Drážďanech a v květnu rovněž návštěvníci vídeňského Musikvereinu! Myslím, že tento výčet velmi názorně prokazuje jeden z cílů rezidenční spolupráce – aby přispívala ke zpřístupnění špičkového umění též mimo české metropole, mohla se stát inspirací i pro další místa a posílila postavení Smetanovy Litomyšle v celém evropském kulturním prostoru.

Není věru proč se podívat nad skutečností, že se *14. smyčcový kvartet As dur* těší na koncertních pódii celého světa takové oblibě. Vždyť se jedná bezesporu o jednu z nejkrásnějších komorních skladeb Antonína Dvořáka! A hned doplníme, že je v celém seznamu jeho komorních kompozic tou poslední a také uzavírá seznam Dvořákových skladeb neprogramních (absolutních).

Dvořákův nesmírně plodný pobyt v Americe se v roce 1895 již chýlil ke konci, když v březnu autor počal komponovat kvartet v As dur. Nebylo to však období klidné – Dvořák se již velmi těšil na domov, na rodinu – a Jeanette Thurberová, na jejíž pozvání do New Yorku přijel, se ocitla v zásadních finančních potížích. Také výplaty honorářů se zpožďovaly a některé prostě... nepřišly. A tak se Dvořák vrací v dubnu do Prahy, ale klid na práci stále nemá, rozruch kolem něj je značný, a ještě v září píše v dopise: „Múza nyní úplně odpočívá. Za celé 4 měsíce jsem ani pero nevzal do ruky – ale proto přece docela nezahlám – často přemýšlím a přemítám a študuji sám sebe a jiné. To je také dobře.“ Bylo. Dvořákovi se po zaslouženém odpočinku vrátily chuť a energie (o božskou invenci u něj nikdy nebyla nouze) a od 11. listopadu za pouhé 4 týdny nejprve zkomponoval *Smyčcový kvartet č. 13 G dur*. Jen dva dny nato se vrátil ke skice kvartetu v As dur, respektive k jeho první větě. Z ní ponechal pouze expozici a počínaje provedením zkomponoval za tři neděle vše nově. Snad to způsobila opravdu ona, pro pracovitého Dvořáka opravdu netypická takřka půlroční pauza, že skladateli šlo najednou vše úplně samo. Však o tom v jednom z jeho dopisů oné doby čteme: „Já nyní jsem velice pilen. Pracuji tak lehce a jde mi to tak, jak si ani lépe přát nemohu.“

Když se do *14. kvartetu* pozorně zaposloucháme, již k nám jeho tóny nehovoří „bezprostřední“ Dvořák, jak jsme jej poznali zejména z jeho „předamerické“ tvorby. Je to hudba vrcholné kompoziční zralosti, polyfonnější, která jako kdyby nabyla závažnějších rysů, je poněkud komplikovanější melodicky i v harmoniích. Přesto zcela souzníme s dvořákovským muzikologem Jiřím Berkovcem: „Je to nový Dvořák, přitom však důvěrně známý, blízký a milý.“ Připomeňme si tato slova – mimo jiné – při lyrické 3. větě *Lento e molto cantabile*...

Od následujícího roku 1896 se Dvořák už věnoval pouze symfonickým básním (čtyři podle Erbenovy *Kytice*) a následně především operám (*Čert a Káča*, *Rusalka* a *Armida*), tedy hudbě programní s mimohudebním obsahem. *14. kvartet* zazněl

sice nejdříve v Německu, ovšem za oficiální premiéru se považuje až provedení slavným Českým kvartetem 20. října 1896 v Praze, na koncertu Českého spolku pro komorní hudbu.

„Ježíši Kriste! To je krása! Krása hudebních myšlenek, krása stavby i krása zvuku! Chodil to jistě pán Bůh sám po české zemi, když nám jeho pokorný sluha Dvořák zpíval dílo téhle jakosti, tohoto posvěcení..." pravil v úžasu i nadšení velký dirigent Václav Talich, když v roce 1941 poprvé vyslechl Dvořákův *Smyčcový sextet A dur, op. 48*. V několika málo slovech dokonale vystihl podstatu skladby: její zvukovou nádheru, vroucnost i posluchačskou přístupnost. Především musíme uvést, kdy Dvořák sextet komponoval: bezprostředně po dokončení první řady *Slovanských tanců*, v době mezi vznikem první a druhé *Slovanské rapsodie*. Jak byl skladatel doslova „nabit“ invencí a tvorbou, stačilo mu na kompozici pouhých 14 květnových dní (14.–27. 5. 1878). Sextet tedy spadá do tzv. slovanského období, v němž svou hudbu skladatel cíleně obohacoval o podněty vycházející z lidové hudby slovanských národů. Vždyť druhou větou sextetu je – ve Dvořákově tvorbě prvně – *Dumka*, forma, vycházející z ukrajinských (maloruských) balad, která má obvykle, jakož i v tomto díle, melancholický ráz. A větou třetí je živelný, strhující a mistrovsky stylizovaný český lidový tanec *Furiant*. Jak zde nepřipomenout 1. *Slovanský tanec C dur*, z jehož vedlejšího tématu zde zaznívájí doslova citace!

První věta sextetu *Allegro moderato* má tradiční sonátovou formu o třech tématech a také ona patří k názorným dokladům Dvořákovy mimořádné invence v oblasti kontrapunktu a nápadité práce s harmonií. Věta finální je vystavěna jako variace na vlastní téma. Po uvedení tématu v jeho základní podobě následuje šest variací, které víceméně zachovávají harmonický plán tématu, důvtipně pracují s proměnami melodické a rytmické struktury a opět se v nich uplatňuje bohatá kontrapunktická práce s hlasy.

V tomto díle se Dvořák snad „nejvíce přiblížil svému velkému uměleckému vzoru Franzi Schubertovi, aniž by však rezignoval na vlastní originalitu a uměleckou svébytnost“. Doplnuji, že Dvořákovi mohl být (např. v obsazení) předobrazem také *Smyčcový sextet G dur* jeho dalšího velkého vzoru Johanna Brahmsa (premiéra 1866). Skladatel zde tradiční kvartetní složení rovněž rozšiřuje o další violu a violoncello, jejichž pomocí dociluje bohaté, snad až orchestrální zvukové pestrosti a barevnosti.

Dvořákův sextet vydal Fritz Simrock hned v roce 1879. Nejprve dílo zaznělo na soukromém večeru ke skladatelově poctě a v listopadu mělo v Berlíně i veřejnou premiéru.

Připomeňme si, jaký ohlas mělo první provedení v Anglii: „Minulé pondělí se v programu koncertní řady objevilo nezvyklé jméno Antonín Dvořák. Leckdo by se mohl ptát: ‚Kdo je to Antonín Dvořák?‘ [...] *Sextet A dur*... je dobrým příkladem tvorby tohoto neznámého skladatele. Výstavba díla a způsob tematického rozvíjení jsou zcela originální, [...] Pravidlem je přehlednost, která posluchači umožňuje sledovat jak celkovou formu, tak i její obsah. Některé detaily díla dodávají znamenitou barvitost a půvab. První poslech celé skladby znamená řadu překvapení, tak nečekané a nové jsou hojné doteky mistrovsky ruky. Je zřejmé, že Dvořáka musíme poznat mnohem lépe, a to brzy.“ Takto prozřetelně referoval – i s odkazy na denní program koncertu – prestižní londýnský deník *The Daily Telegraph* 11. března 1880. A nádhernou skladbu i skladatele brzy poznal a začal milovat doslova celý svět!

Vojtěch Stříteský

Pavel Haas Quartet

Pavel Haas Quartet je celosvětově uznáván pro bohatou barvu zvuku, nakažlivé nadšení a vynikající smysl pro harmonickou souhru. Vystupuje v nejprestižnějších koncertních sálech světa a za své nahrávky získal pět cen Gramophone Awards a řadu dalších ocenění, čímž si upevnil pozici jednoho z předních smyčcových kvartet. Mezi vrcholy sezóny 2025/2026 patří návrat do Musikverein ve Vídni, Philharmonie de Paris, Pierre Boulez Saal v Berlíně, Elbphilharmonie v Hamburku, Muziekgebouw v Amsterdamu, Konserthuset Stockholm a Wigmore Hall v Londýně. Dále se soubor vrací do National Concert Hall na Tchaj-wanu a do Seoul Arts Center v Jižní Koreji a v březnu 2026 absolvoval turné po Severní Americe. Kvarteto, které je známé jako přední interpret mistrovských děl východoevropské komorní hudby, bylo jmenováno velvyslancem Roku české hudby 2024. Od roku 2025 do roku 2027 je Pavel Haas Quartet uměleckým rezidentem festivalu Smetanova Litomyšl, a to společně s Českou filharmonií. Pavel Haas Quartet nahrává exkluzivně pro Supraphon. V září 2025 vydal své další album se smyčcovými kvartety č. 2, 3, 5 a 7 Bohuslava Martinů, za které letos obdržel prestižní cenu ICMA v kategorii komorní hudby. Časopis BBC Music Magazine zařadil Pavel Haas Quartet mezi „10 nejlepších smyčcových kvartet všech dob“.

Pavel Nikl

Svá studia zahájil ve violové třídě prof. Zdeňka Nováka na Konzervatoři P. J. Vejvanovského v Kroměříži, kterou absolvoval v roce 2001. Následovala studia na HAMU v Praze u prof. Jana Pěrušky a prof. Milana Škampy. Během studia se zúčastnil několika mistrovských kurzů, kde si prohluboval své hudební vzdělání, a mezinárodních soutěží. V roce 2002 se těžiště jeho činnosti přeneslo ke komorní hře. Je jedním ze zakládajících členů smyčcového kvarteta Pavel Haas Quartet. Ihned po vítězství na mezinárodních soutěžích Pražské jaro a Premio Paolo Borciani v italském Reggio Emilia v roce 2005 se Pavel Haas Quartet etabloval mezi nejvýznamnějšími komorními soubory současnosti. Vystoupil v největších koncertních sálech světa, jakými jsou Konzerthaus Vídeň, Mozarteum Salzburg, Concertgebouw Amsterdam, Palais des Beaux-Arts Brusel, Tonhalle Curych, Herkulessaal Mnichov, Filharmonie Berlín, Filharmonie Kolín nad Rýnem, Symphony Hall Birmingham, Wigmore Hall Londýn, Carnegie Hall New York a celé řadě dalších. Za své nahrávky obdržel několikrát nejprestižnější evropskou cenu Gramophone Award. Pavel Nikl se věnuje i pedagogické činnosti a v rámci aktivit kvarteta se podílel na master-class na univerzitách v Evropě, USA i Austrálii. Od roku 2016, po ukončení dráhy violisty v Pavel Haas Quartet, působí jako profesor violy a komorní hry na konzervatoři P. J. Vejvanovského v Kroměříži.

Ivan Vokáč

Ivan Vokáč patří mezi nejvýraznější české violoncellisty mladé generace. Je absolventem Pražské konzervatoře a Akademie múzických umění v Praze ve violoncellové třídě prof. Miroslava Petráše. Je vítězem řady mezinárodních interpretačních soutěží (Liezen 2002, Drážďany 2005, soutěž B. Martinů v Praze 2008, soutěž L. Janáčka v Brně 2013). Pravidelně vystupuje s předními českými orchestry (Česká filharmonie, Filharmonie Brno, Prague Philharmonia, Plzeňská filharmonie) pod vedením dirigentů J. Bělohlávka, P. Altrichtera, T. Netopila, P. Popelky a dalších. Od raného věku se Ivan Vokáč věnoval také komorní hudbě. I na tomto poli zvítězil v mnoha mezinárodních kláních (např. opakovaná vítězství na Brahmově soutěži v rakouském Pörtlachu). Roku 2011 založil Lobkowicz Trio (Lukáš Klánský – klavír, Jan Mráček – housle), v roce 2018 tento soubor obdržel prestižní Cenu Českého spolku pro komorní hudbu. Jako komorní hráč spolupracuje s řadou výjimečných interpretů (Daniel Hope, Paul Neubauer, Josephine Knight či Pavel Haas Quartet). Ivan Vokáč je ceněn pro svůj široký umělecký záběr, který realizuje mimo jiné také ve dvou netradičních tělesech: Cello Republic a Escualo Quintet, ve kterém však působí jako pianista. Ivan Vokáč se představil na řadě festivalů jak v Čechách (Pražské jaro, Dvořákova Praha, Lípa Musica), tak i v zahraničí (East Neuk Festival, Hindsgavl Festival). Od roku 2023 je koncertním mistrem České filharmonie.

smetanova litomyšl

ČESKÁ S spořitelna

Hlavní partneři / Main Partners

SKUPINA ČEZ

Oficiální partneři / Official Partners

SKODA

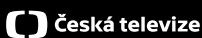

Partner festivalových projektů České filharmonie
Partner of the Czech Philharmonic Festival Projects

J&T BANKA

Partneři / Partners

RESPEKT

Reportér

Forbes

**Klasika
Plus.cz**

OPERA+

mezzo

medici.tv

Ministerstvo
kultury

**PARDUBICKÝ
KRAJ**

Litomyšl
moderní historické město

Zámecké návrší
Litomyšl

**NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV**

**sona
ce.v.na
Cřeva**
NADAČNÍ FOND
SONI ČERVENÉ

**Kocián
Šolc
Balaščík**

**micronix
group**

umdasch
THE STORE MAKERS

České dráhy
Moderně a společně

Stříbrní podporovatelé / Silver Supporters

Pavel Haas Quartet

smetana
litomyšl

programme

Saturday, June 27, 2026

3:00 p.m.

Castle Riding Hall

Pavel Haas

Quartet

Antonín Dvořák (1841–1904)

String Quartet in A-flat major, Op. 105 38'

I. Adagio ma non troppo. Allegro appassionato

II. Molto vivace

III. Lento e molto cantabile

IV. Allegro non tanto

intermission

String Sextet in A major, Op. 48

35'

I. Allegro moderato

II. Dumka. Poco allegretto

III. Furiant. Presto

IV. Finale (Tema con variazioni).

Allegretto grazioso, quasi andantino

Pavel Haas Quartet

Veronika Jarůšková – 1st violin

Marek Zwiebel – 2nd violin

Šimon Truszka – viola

Peter Jarůšek – cello

Pavel Nikl – viola (guest)

Ivan Vokáč – cello (guest)

Estimated end at 4:40 p.m.

I vividly recall how challenging it was, even years ago, to coordinate festival dates with the schedule of one of the finest representatives of Czech performing arts – the Pavel Haas Quartet. We finally succeeded through a shared effort in 2018, and then again in 2020, 2021, and 2024. Since last year, the ensemble has even become a resident ensemble of the Smetana Litomyšl! Thus, we already know that they will return for the next edition, too, and – as is the case this evening – the program will once again be devoted to an anniversary of a single composer... We have already heard the quartet perform a wealth of beautiful music in Litomyšl: both of Bedřich Smetana's string quartets, works by Janáček, Suk, and Schubert. Yet one composer has remained a constant icon – the most beloved **Antonín Dvořák**, whether it was his *String Quartet No. 11 in C major*, *String Quartet No. 12 in F major "American,"* or the *String Quartet No. 14 in A-flat major* performed today. We return to the latter piece after eight years, and it will surely be curious to observe how the work has matured in the quartet's interpretation. During this concert season alone, audiences in Munich, Mannheim, Paris, Stockholm, Amsterdam, New York, Portland, Salem, Berlin, Dresden, and Vienna have all heard the work performed by the Pavel Haas Quartet. This list clearly illustrates one of the aims of the residency – to make top-level artistry accessible to audiences beyond large cities, to serve as an inspiration for other locations, and to strengthen the position of Smetana Litomyšl within the broader European cultural landscape. It is no wonder that the *String Quartet No. 14 in A-flat major* enjoys such popularity on concert stages around the world. Without doubt, it is one of the most beautiful chamber works by Dvořák! It is also the last work in the complete catalogue of his chamber compositions and it likewise concludes his output of non-programmatic works.

Dvořák's fruitful stay in America was already drawing to a close in 1895 when, in March, he began composing the A-flat major quartet. It was not a peaceful period: Dvořák was longing to return home, and Jeannette Thurber, at whose invitation he had come to New York, was facing serious financial difficulties. Payments for his works were delayed, and some of them never arrived at all. Dvořák therefore returned to Prague in April, but still found no peace for work; the commotion surrounding him was considerable, and as late as September he wrote:

"The Muse is now entirely at rest. For 4 months I have not even taken a pen in my hand. But I am not quite idle for all that – I often think and reflect and study myself and others. That too is good." It was. After a well-earned rest, Dvořák's energy was renewed (his divine inventiveness had never been in doubt), and starting on November 11, he composed the *String Quartet No. 13* in only 4 weeks. Two days later, he returned to the sketch of the A-flat major quartet. He retained only the exposition of the first movement, recomposing everything else over the course of 3 weeks. Perhaps it was precisely that nearly half-year pause – so uncharacteristic of the industrious Dvořák – which suddenly allowed everything to flow with ease.

Listening carefully to the *String Quartet No. 14*, we notice that its voice is no longer that of the "spontaneous" Dvořák, as we know him especially from his pre-American works. This is music of the highest compositional maturity, more polyphonic, as if imbued with greater gravity, somewhat more intricate both melodically and harmonically. Yet we fully concur with the Dvořák scholar Jiří Berkovec: "It is a new Dvořák, and yet intimately familiar, close, and dear."

Let us bear these words in mind also during the lyrical 3rd movement, *Lento e molto cantabile*... From the following year, 1896, Antonín Dvořák devoted himself exclusively to tone poems and subsequently to operas, i.e. programmatic music with extra-musical subjects. Though the *Quartet No. 14* was first performed in Germany, its official premiere is considered to be the performance

by the Bohemian Quartet on October 20, 1896, in Prague, at a concert held by the Czech Chamber Music Society.

"Jesus Christ! What beauty! The beauty of the musical ideas, the structure and the sound! Surely God Himself must have walked the Bohemian lands when His humble servant Dvořák gave voice to a work of such quality, of such consecration..." Thus spoke, in astonishment and enthusiasm, the great conductor Václav Talich when, in 1941, he first heard Dvořák's *String Sextet in A major*. In a few words, he captured the essence of the work: its sonic beauty, its warmth and accessibility. We should note that Dvořák composed the sextet immediately after completing the first set of *Slavonic Dances*, in the period between the first and second *Slavonic Rhapsodies*. He was so charged with invention and creative energy that he needed only 14 days in May 1878 to complete the work. The sextet thus belongs to the so-called "Slavonic period," during which Dvořák enriched his music with impulses drawn from the folk music of the Slavic nations. The second movement of the sextet is – here for the first time in Dvořák's output – a *Dumka*, a form derived from Ukrainian (Little Russian) ballads. The third movement is a vigorous and masterfully stylized Czech folk dance, the *Furiant*. The secondary theme of the *Slavonic Dance No. 1 in C major* is even quoted here!

Antonín Dvořák with family and friends, New York 1893

The first movement of the sextet, *Allegro moderato*, follows a traditional sonata form employing three themes and stands as a testament to Dvořák's extraordinary inventiveness in counterpoint and harmony. The final movement is constructed as a set of variations on an original theme. The variations largely preserve the harmonic plan of the theme, while ingeniously transforming its melodic and rhythmic structure; here again, rich counterpoint comes to the fore. In this work, Dvořák perhaps "came closest to his great artistic model, Franz Schubert, without relinquishing his own originality and artistic individuality." Following last year's performance of Schubert's *String Quintet in C major*, also by the PHQ, performing the sextet may be seen as a clear continuation. Dvořák may have also found a model in the *String Sextet in G major* (premiered in 1866) by another composer he admired, Johannes Brahms. Here, too, the traditional quartet scoring is expanded by additional viola and cello, thereby achieving an almost orchestral variety of sonority and color.

Dvořák's sextet was published by Fritz Simrock in 1879. The work was first performed privately, and in November received its public premiere in Berlin. Let us recall the reception it met with in England: "On Monday last the unaccustomed name of Anton Dvořák appeared for the second time in the programme of these concerts. 'And who,' some may ask, 'is Anton Dvořák?' [...] The *Sextet in A major* (Op. 48), played for the second time on Monday night, is a good example of the new composer. [...] Its plan and method of development are altogether original [...] The rule is clearness, such as enables the listener to follow alike both general plan and filling in. Some of the details confer upon the work an exquisite piquancy and grace; and a first hearing of the entire composition involves a series of surprises, so unexpected and new are the abounding touches of the master's hand. Clearly we must know much more of Dvořák, and that soon."

So wrote The Daily Telegraph on March 11, 1880. Both the magnificent work and its composer were soon embraced by the entire world!

Vojtěch Střítecký

Pavel Haas Quartet

The "life-enhancing" Pavel Haas Quartet (Arts Desk) is revered across the globe for its richness of timbre, infectious passion and intuitive rapport. The quartet perform at the world's most prestigious concert halls and has received numerous high-profile awards for its recordings, including five Gramophone Awards, firmly establishing them as one of the world's foremost string quartets. Highlights of the 2025/2026 season include returns to the Musikverein, Vienna; Philharmonie de Paris; Pierre Boulez Saal, Berlin; Elbphilharmonie, Hamburg; Muziekgebouw, Amsterdam; Konserthuset Stockholm; Wigmore Hall, London; National Concert Hall, Taiwan; Arts Center, Seoul; and toured North America in March 2026. Renowned as the leading interpreter of Eastern European chamber music masterpieces, the Quartet was named as Ambassador for the Year of Czech Music in 2024. From 2025 until 2027, the Pavel Haas Quartet is Artist-in-Residence at Smetana Litomyšl Festival, alongside the Czech Philharmonic. The Pavel Haas Quartet records exclusively for Supraphon. In September 2025, the Quartet releases its next album of Martinů's String Quartets Nos. 2, 3, 5 and 7. In 2026, this recording received the prestigious ICMA award in the chamber music category. The BBC Music Magazine named Pavel Haas Quartet among the "10 greatest string quartet ensembles of all time".

Pavel Nikl

He began his studies in the viola class of Zdeněk Novák at the P. J. Vejvanovský Conservatory in Kroměříž, graduating in 2001. He later studied at the Academy of Performing Arts in Prague with Jan Pěruška and Milan Škampa. During his studies, he took part in numerous masterclasses and international competitions. In 2002, his focus shifted to chamber music. He is a founding member of the Pavel Haas Quartet.

Following its victories at the Prague Spring Competition and the Premio Paolo Borciani in Reggio Emilia in 2005, the quartet quickly established itself among the leading chamber ensembles of today. It has performed in many of the world's most prestigious concert halls, including the Vienna Konzerthaus, Mozarteum Salzburg, Concertgebouw Amsterdam, Palais des Beaux-Arts Brussels, Tonhalle Zurich, Herkulessaal Munich, Berlin Philharmonie, Cologne Philharmonie, Symphony Hall Birmingham, Wigmore Hall, Carnegie Hall, and many others. Its recordings have received the prestigious Gramophone Award multiple times. Pavel Nikl is also active as a teacher and has given masterclasses at universities across Europe, the United States, and Australia as part of the quartet's activities. Since 2016, following the end of his career as the violist of the Pavel Haas Quartet, he has served as professor of viola and chamber music at the P. J. Vejvanovský Conservatory in Kroměříž.

Ivan Vokáč

Ivan Vokáč is regarded as one of the leading Czech cellists of the younger generation. He graduated from the Prague Conservatory and the Academy of Performing Arts in Prague, where he studied with Miroslav Petráš. He is a laureate of numerous international competitions, including Liezen (2002), Dresden (2005), the B. Martinů Competition in Prague (2008), and the L. Janáček Competition in Brno (2013). He regularly appears with leading Czech orchestras (Czech Philharmonic, Brno Philharmonic, Prague Philharmonia, Pilsen Philharmonic) under conductors such as J. Bělohlávek, P. Altrichter, T. Netopil, and P. Popelka. As a devoted chamber musician, he won numerous international competitions (repeatedly the Brahms Competition in Pörschach) and has collaborated with distinguished artists (Daniel Hope, Paul Neubauer, Josephine Knight, Pavel Haas Quartet). In 2011, he founded the Lobkowitz Trio (Lukáš Klánský – piano, Jan Mráček – violin), which received the prestigious award of the Czech Chamber Music Society in 2018. Ivan Vokáč is a member of the unconventional ensembles Cello Republic and Escualo Quintet, performing as a pianist in the latter. He has appeared at festivals both in the Czech Republic (Prague Spring, Dvořák Prague, Lípa Musica), and abroad (East Neuk, Hindsgavl). Since 2023, he has served as principal cellist of the Czech Philharmonic.

